

BEROEPSBELANGEN.

Wet, regelende de uitoefening van de tandheeskunde in Groot Brittannië

van 28 Juli 1921.

(Wijziging van de Wet van 1878 en 1886.)

I. *Verbod van uitoefening van de tandheeskunde door niet ge-registreerde personen.*

Art. 1. Niemand mag in de toekomst noch direct, noch indirect de tandheeskunde uitoefenen, zonder geregistreerd te zijn overeenkomstig de wet van 1878.

Art. 2. Ieder die het verbod bedoeld in art. 1 overtreedt zal voor iedere overtreding beboet kunnen worden tot een maximum van £ 100.

Art. 3. Deze bepalingen gelden niet:

a. voor de uitoefening der tandheeskunde door een geregistreerd geneesheer;

b. voor de extractie van een tand door een geregistreerd apotheker, of een geregistreerd chemist-drogist in gevallen van nood en in de afwezigheid van dokter of tandarts, maar zonder gebruik van algemeene of locale anesthesie;

c. de uitoefening van kleine bewerkingen in een tandheeskundige kliniek door een willekeurig persoon, mits onder persoonlijk toezicht van een tandarts en voldoende aan de waarborgen gesteld door den Minister op advies van den Tandheeskundigen Raad, door deze wet ingesteld.

Art. 4. De vorige artikelen zullen van kracht zijn, een jaar na het in werking treden van deze wet of met een uitstel van ten hoogste 2 jaar, vast te stellen bij Kon. Besluit.

II. *In werking treden en samenstellen van een Tandheeskundige Raad en benoeming van een archivaris.*

Art. 1. Voor de uitvoering van de wet van 1878 en van deze wet

zal worden ingesteld een *Tandheekkundige Raad van het Vereenigd Koninkrijk*, die een permanent karakter zal hebben.

Art. 2. Voor de uitoefening van de wet van 1878 en van deze wet, zal een archivaris benoemd worden, belast met alles wat betrekking heeft op het tandartsen register overeenkomstig de instructies van den Tandheekkundigen Raad.

III. *Het recht van bepaalde personen om geregistreerd te worden.*

Art. 1. De Raad zal volgens de wet van 1878 in het register opnemen:

a. een ieder die dit in de overgangperiode zal aanvragen en aan den Raad zal aantoonen:

1. dat hij is van goeden naam;
2. dat hij gedurende vijf van de zeven jaren, onmiddellijk voorafgaande aan het in werking treden van deze wet, werkzaam was en zijn hoofdmiddel van bestaan vond in de uitoefening van de tandheelde binnen de Britsche Eilanden, of was toegelaten als lid tot de Incorporated Dental Society niet korter dan een jaar voor het in werking treden van deze wet;

3. dat hij den leeftijd van drie en twintig jaar bereikt heeft vóór het in werking treden van deze wet.

b. een ieder die daartoe een aanvraag doet en aan den Raad zal aantoonen:

1. dat hij is van goeden naam;
2. dat hij gedurende vijf van de zeven jaar, onmiddellijk voorafgaande aan het in werking treden van deze wet, werkzaam was en zijn hoofdmiddel van bestaan vond in het beroep van tandtechnicus binnen de Britsche Eilanden;

3. dat hij den leeftijd van 23 jaar bereikt heeft vóór het in werking treden van deze wet, en die binnen tien jaar vanaf dezen datum met goed gevolg zal voldoen aan het voorgeschreven tandheekkundig examen.

Art. 2. Ieder die den Raad overtuigt dat hij bij het in werking treden van deze wet werkzaam was en zijn hoofdmiddel van bestaan vond in de uitoefening van de tandheekkunde binnen de Britsche Eilanden, en binnen twee jaren vanaf het in werking treden van dezen wet met goed gevolg het voorgeschreven tandheekkundig examen zal afleggen, zal worden beschouwd als werkzaam te zijn geweest gedurende vijf van de zeven jaren, onmiddellijk voorafgaande aan het in werking treden van deze wet in de uitoefening van de tandheekkunde binnen de Britsche Eilanden, als hoofdmiddel van bestaan.

Art. 3. Ieder geregistreerd pharmaceutisch chemist of geregistreerd chemist en drogist, zal indien hij tot genoegen van den Raad aantoon, dat hij onmiddellijk voor het in werking treden van deze wet een voldoende praktijk had als „dentist” en dat hij in zijn praktijk alle tandheelkundige bewerkingen toepaste, in dit verband beschouwd worden, als werkzaam te zijn geweest, gedurende vijf van de zeven jaren onmiddellijk voorafgaande aan het in werking treden van deze wet in de uitoefening van de tandheelkunde binnen de Britsche Eilanden, als hoofdmiddel van bestaan.

Art. 4. De Raad kan op voorwaarde als door hem juist geacht, personen vrijstellen van eenige van de eischen in deze artikelen gesteld (behalve van de bepalingen omtrent goeden naam en leeftijd), indien hij overtuigd is dat deze personen niet aan bovenbedoelde eischen kunnen voldoen omdat zij gediend hebben in de strijdkrachten van zijn Majesteit of gedurende den oorlog verbonden zijn geweest bij eenigen arbeid van nationaal belang, wanneer een dergelijke vrijstelling niet in strijd is met het algemeen belang.

Art. 5. Degene, die gerechtigd is tot registratie volgens de wet van 1878 of deze wet, heeft uitsluitend recht op den titel van „Dentist”.

Hij heeft niet het recht een titel te gebruiken, die het publiek kan doen gelooven dat hij een andere titel bezit dan die waarop hij recht heeft.

Iedere overtreding van deze bepaling kan per overtreding gestraft worden met een boete van ten hoogste £ 100.

IV. *Tandheelkundige Vennootschappen.*

Art. 1. Een vennootschap heeft het recht de tandheelkunde uit te oefenen wanneer:

- a. zij geen enkel ander beroep uitoefent;
- b. de meerderheid der directeuren en alle operateurs als „dentist” zijn geregistreerd.

Vastgesteld wordt dat:

a. Een wettelijk geconstitueerde vennootschap die de tandheelkunde uitoefende voor het inwerking treden van deze wet niet van dit recht zal worden beroofd, uitsluitend omdat zij een ander beroep uitoefent, of een beroep annex aan de tandheelkunde, wanneer vaststaat dat deze Vennootschap reeds bestond vóór het inwerking treden van deze wet.

V. *Rechten van den Tandheekkundigen Raad en van den Archivaris.*

Art. 1. De rechten en verplichtingen van den Algemeene Raad bedoeld in de onderartikelen 1, 3 en 4 van Art. 11 van de Wet van 1878 en van art. 23 van de Wet op de Geneeskunst van 1886 worden overgedragen aan den Tandheekkundigen Raad, door deze Wet ingesteld.

Art. 3. De Tandheekkundige Raad kan elke inbreuk op de Wet van 1878 of op deze Wet vervolgen.

VI. *Rechten van den Tandheekkundigen Raad tot het voorschrijven van bepalingen.*

Art. 1. De Raad kan bepalingen voorschrijven:

a. betrekking hebbende op den vorm en het bijhouden van het Register, de inschrijvingen in dit Register en het doorhalen uit het Register in het bijzonder waar dit betrekking heeft op personen die het recht tot inschrijving op grond van den tegenwoordigen Wet verkregen hebben;

d. betrekking hebbende op ieder ander onderwerp dat volgens deze Wet behoort te worden geregeld.

Art. 2. De bepalingen, voorgeschreven door den Tandheekkundigen Raad zijn onderworpen aan de goedkeuring van de „General Council”, vervolgens aan die van den „Privy Council” en treden pas in werking na goedkeuring door dezen laatste.

Art. 3. Iedere goedgekeurde bepaling wordt onmiddellijk gedeponeerd in de beide Kamers van het Parlement.

Wanneer binnen 21 dagen door een der beide Kamers aan den Koning een verzoek tot annuleering wordt gericht, kan een Kon. Besluit die bepaling annuleeren.

Totdat de bepaling is opgeheven heeft zij rechtskracht.

VII. *Wijzigingen van de Wet van 1878 regelende het schrappen uit het Tandheekkundig Register.*

Art. 1. Art. 13 van de Wet van 1878, betrekking hebbende op het schrappen uit het Tandheekkundig Register van den naam van een practicus veroordeeld wegens misdrijf, of waarvan het gedrag ont-eerend is, wordt als volgt gewijzigd:

a. De macht toegekend aan den „General Council” zal worden uitgeoefend door den Tandheekkundigen Raad.

b. De Raad kan — en op verzoek van een geneeskundige autoriteit, moet — ieder vervolgen die in aanmerking komt uit het Register geschrapt te worden en wanneer het onderzoek het schrappen vor-

dert, zal hij rapport uitbrengen aan den „General Council” van het onderzoek en de meening van den Raad.

De „General Council”, gezien het rapport en gehoord de beschuldigde, of de medische autoriteit, kan den archivaris gelasten den naam van den beklagde uit het Register te schrappen.

VIII. *Beroep tegen het schrappen of het weigeren van inschrijving.*

Art. 1. Ieder, wiens naam van het Register is geschrapt, of wien een inschrijving is geweigerd kan binnen drie maanden volgende op de schrapping, of binnen zes maanden, volgende op de weigering tot inschrijving, protest aanteekenen voor het Hooge Hof.

Dit kan naar aanleiding van het appel ieder besluit nemen dat hen goeddunkt, ook wat betreft de kosten van het appel en dit vonnis is definitief en zonder beroep op eenig ander Hof.

XV. *General Council.*

Art. 1. De „General Council” zal voor de toepassing van de Wet van 1878 en van de tegenwoordige Wet zijn tegenwoordige leden omvatten benevens drie leden aan te wijzen door de „Priny Council”.

Art. 2. Tot toegevoegd lid kan slechts behooren een lid van den Tandheekkundigen Raad, die in het Tandheekkundig Register is ingeschreven als L. D. S.

Art. 4. De „General Council” heeft de bevoegdheid wat betreft de toepassing van de Wet van 1878 en van de tegenwoordige Wet zich te doen vertegenwoordigen door een uitvoerend Comité, waarin tenminste één der bovenbedoelde toegevoegde leden moet zitting hebben.

TOEVOEGSEL.

I. *Samenstelling van den Tandheekkundigen Raad.*

Art. 1. De Tandheekkundige Raad zal bestaan uit dertien leden.

Art. 2. Hij zal bestaan uit een Voorzitter, te benoemen door den „Privy Council”; drie personen, die noch geneesheer, noch tandarts zijn, resp. te benoemen door den Minister van Openbare Gezondheid, den Schotschen Gezondheidsraad en den Lord-luitenant van Ierland;

Drie personen, te benoemen door den „General Council”, waarvan één lid van den Council voor Engeland, en van Schotland en een van Ierland;

Zes personen die de tandheelkunde uitoefenen of uitgeoefend hebben:

twee aan te wijzen door den „Privy Council” en niet geregistreerd volgens de Wet van 1878 en voor het in het werking treden van deze Wet; vier geregistreeerde, waarvan twee aan te wijzen door den Minister van Openbare Gezondheid, één door den Schotschen Gezondheidsraad en een door den Lord luitenant van Ierland.

Art. 4. Na drie jaar zal de Tandheelkundige Raad bestaan uit zeven benoemde en uit zes gekozen leden.

Van de gekozen leden zullen worden aangewezen:

a. twee door de geregistreeerde tandartsen (L. D. S.) in Engeland en Wales.

b. een door de geregistreeerde tandartsen in Schotland;

c. een door de geregistreeerde tandartsen in Ierland;

d. twee door de geregistreeerde „dentists”, niet tandartsen.

Bij Kon. Besluit kan 22 jaren na het in werking treden van de tegenwoordige Wet bepaald worden dat § *d* geen reden van bestaan meer heeft en dat in § *a* twee wordt vervangen door vier.

De „Privy Council” heeft in zijn zitting van 1 November 1921 benoemd als toegevoegde leden van den „General Medical Council” de heeren Dolamore, Gilmour en W. Guy, welbekende leden van de F. D. I.

De „General Medical Council” benoemde tot leden van den Tandheelkundigen Raad, de heeren Waring, Hodson en Chance.

Tot archivaris werd benoemd Worman C. King.

Het bureau is gevestigd 44 Hallam Street, Portland Place, London W. I.

Uit den Gezondheidsraad.

Tandtechnici.

Op blz. 500 van de „Verslagen en Mededeelingen betreffende de Volksgezondheid” No. 7, Juli 1922, lezen wij:

De Gezondheidsraad diende Uwer Excellentie van advies inzake een verzoek van kunstgebitmakers aan den Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen om de totstandkoming van een wetswijziging te bevorderen, waardoor zou komen vast te staan, dat het afdruknemen en het in den mond plaatsen van een kunstgebit niet tot de uitsluitende bevoegdheid van den tandarts zou behooren.

De Raad was van oordeel, dat het verzoek niet behoorde te worden ingewilligd. Uit een oogpunt van volksgezondheid is het niet toelaatbaar, dat eene wettelijke basis wordt gegeven aan op het gebied der tandheelkunst liggende handelingen van personen, wien het aan de noodige kennis en dus aan de bekwaamheid ontbreekt om de gevolgen van die handelingen te kunnen beoordeelen. Het afdruknemen en het plaatsen van het kunstgebit zijn schakels in de bewerking van den mond, zoodat het onmogelijk is, iemand, die niet in staat is, de totale prothese te volgen, de bevoegdheid te geven om enkele onderdeelen daarvan te verrichten.

Doch van meer belang is het nog, dat de tandheekkundige behandeling er op gericht moet zijn het gebit zooveel mogelijk door doelmatige behandeling te conserveeren, en dat de tandprothese slechts als een noodzakelijk kwaad beschouwd moet worden; door aan de tandtechnici zonder wetenschappelijke opleiding eenige zelfstandige bevoegdheden te geven, loopt men gevaar dat de „conserveerende behandeling” op den achtergrond geraakt.

De toestand, die aan de bevolking den grootsten waarborg geeft, dat zij deskundig op het gebied der tandheelkunst wordt behandeld, is, dat alle kunstbewerkingen in 's menschen mond, die ten doel hebben om een tandvervanging in werking te stellen, verricht worden door personen, die krachtens afgelegd examen tot de uitoefening der tandheelkunst bevoegd zijn.

Het buiten den mond vervaardigen in het laboratorium van voorwerpen en apparaten, die de tandarts noodig heeft voor zijne kunstbewerking kan, zooals tot op heden, vrij blijven voor ieder. Doch voor dit laatste zijn geen wettelijke bepalingen noodig, evenmin als tot nog toe de noodzakelijkheid is gebleken om aan het beroep van instrumentmaker e. d. m. een wettelijken grondslag te verleenen.